

Bij de bouw van een openbaar gebouw of zelfs een kerk, komen eigenaardige dingen te voorschijn.

We kregen inzage van briefwisseling die gevoerd werd bij de bouw van de Grote Kerk te Oostende, na de brand. Het ging hier vooral om de te leveren kunstwerken.

Zo lezen we dat de preekstoel gemaakt werd door Pierre Peeters uit Antwerpen naar tekeningen van architect Delacenserie. Hij kreeg vijf maanden voor de uitvoering en vroeg 15.600 F. voor dit werk. Dit bedrag werd tenslotte op 15.000 F. gebracht na discussie met de architect en in die prijs was de levering van het kruisbeeld inbegrepen.

Delacenserie voerde een studie uit en schreef aan de kerkfabriek dat na observatie en opzoekingen hij tot het besluit gekomen was dat de beste vloer die men in de kerk kon leggen dezelfde moest zijn als die welke in de Zoo te Antwerpen in "het paleis der leeuwen" ligt. De kerkfabriek vond daar geen aanstoot aan en keurde dit voorstel goed.

Pieter Braecke, beeldhouwer te Brussel kapte de beelden van de vier Evangelisten die tegen de pilaren van de kruisbeuk staan. Hij kreeg hiervoor 10.000 F. en de beelden moesten door hem geleverd worden vóór 1 mei 1905.

Delacenserie tekende het model van de kruisweg en die werd door Jan Gerrits gebeiteld. Per statie van de kruisweg vroeg hij 750 F., in totaal voor de 14 staties dus : 10.500 F., waarbij nog 5.700 F. kwam voor het plaatsen.

J.B. Van Wint, beeldhouwer uit Antwerpen kreeg voor 10.000 F. de opdracht de drie beelden te kappen die de voorgevel van de kerk versieren : O.L.Vrouw en de beelden van Petrus en van Paulus. Deze moesten geleverd worden vóór 15 juli 1907. De blokken arduin moesten door de kerkfabriek te Antwerpen geleverd worden. Maar Van Wint zou de gekapte beelden franco te Oostende bezorgen.

Vermits Van Wint zelf de beelden moest ontwerpen, werd hem gevraagd een model van ieder beeld op halve grootte in gips te maken en foto's ter goedkeuring aan architect en kerkfabriek te sturen. Dit gebeurde.

Delacenserie was evenwel niet tevreden en schreef aan de kerkfabriek dat de beelden van O.L. Vrouw en de kop van Sint-Pieter hem wel aanstonden. Die van Sint-Paulus vond hij evenwel niet goed en wel om volgende reden. Volgens Delacenserie zou Sint-Paulus bijna altijd met een kletskop worden voorgesteld (représenté chauve). Het beeld voor de grote kerk zou dus zonder haar moeten gekapt worden.

De beeldhouwer replikeerde dat zoals Paulus door hem gepresenteerd wordt (met haar) dit meer effect geeft en minder gelijkenis met zijn "compagnon" (Sint-Pieter). Inderdaad, het beeld van Sint-Pieter aan de kerkpoort vertoont de heilige met een kroezelkop, en we veronderstellen dat Van Wint zijn compagnon met lang haar (zoals de hippies) heeft voorgesteld.

Wie nu de beelden bekijkt zal vaststellen dat er een gulden middenweg gevonden werd tussen de opinie van Delacenserie (kletsekop) en Van Wint (lang haar) : Sint-Paulus heeft geen haartje boven op zijn schedel, maar in zijn nek hangt het tamelijk lang.

Wat is er nu van waar ? We hebben onze bijbel geraadpleegd en de brieven van Sint-Paulus bestudeerd. Ondanks de vele zorgen en miserie die de heilige man gekend heeft, schrijft hij nooit dat hij met de handen in het haar heeft gezeten. In zijn zeer gedetailleerde reisbeschrijvingen vertelt hij nooit dat hij naar de kapper is geweest en tenslotte in geen enkel van de brieven vonden we een haartje. Waaruit we kunnen veronderstellen dat Delacenserie het wel bij het rechte eind had. De repliek is aan de theologen.